

Sygn. akt I Ns 453/17

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Sylwia Piasecka

Protokolant sekretarz sądowy Grażyna Pałubicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 kwietnia 2018 roku w C.

sprawy

z wniosku M. B. (1)

z udziałem K. B., P. B. (1), B. M., M. K.

o stwierdzenia nabycia spadku po J. K.

postanawia:

stwierdzić, że spadek po J. K. c. M. i A., która zmarła dnia 15 października 2017 roku w C., ostatnio stale zamieszkiwała w R. na podstawie testamentu notarialnego z dnia 29 maja 2001 roku nabyła jej siostrzenica **M. B. (1)** c. J. W. i B. w całości z tym, że nabycie spadku nastąpiło z dobrodziejstwem inwentarza.

Pobrano opłatę kancelaryjną

w kwocie zł – w znakach

opłaty sądowej naklejonych

na wniosku.

Sygn. akt I Ns 453/17

UZASADNIENIE

W. J. B. wniosła o stwierdzenie nabycia spadku po J. K. na podstawie testamentu notarialnego z dnia 29 maja 2001 roku, w którym została ona powołana do spadku w całości.

Wnioskodawczyni wskazała uczestników postępowania – rodzeństwo spadkodawczyni B. M., P. B. (1) i dzieci zmarłego brata spadkodawczyni – R. M. K. i K. B..

Uczestnicy postępowania nie kwestionowali wniosku, jak również treści i formy testamentu notarialnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Spadkodawczyni J. K. zmarła w dniu 15 października 2017 roku w C., gdzie ostatnio stale zamieszkiwała.

W chwili śmierci spadkodawczyni była bezdzietną wdową, miała jedynie żyjące rodzeństwo – B. M. i P. B. (1), nie miała rodziców.

Po śmierci spadkodawczyni spadkobiercy ustawowi, jak również spadkobierczyni testamentowa, nie składali oświadczeń spadkowych, nie zawierali żadnych umów dotyczących spadku ze spadkodawczynią, nikt nie został uznany za niegodnego dziedziczenia i nikt nie zrzekał się dziedziczenia. Było to pierwsze postępowanie o stwierdzenie nabycia spadku po J. K..

dowód: odpis skrócony aktu zgonu spadkodawczyni k. 4 akt I Ns 452/17, zapewnienie spadkowe wnioskodawczyni 00:02:35 k. 31v, uczestnika postępowania P. B. k. 73 – 74.

W dniu 29 maja 2001 roku spadkodawczyni J. K. sporządziła testament notarialny, w którym do całości spadku powołała swoją siostrzenicę M. B. (1).

Testament ten został otwarty i ogłoszony w Sądzie Rejonowym w Człuchowie, w sprawie I Ns 452/17, w dniu 27 listopada 2017 roku.

dowód: wypis testamentu z dnia 29 maja 2001 roku k. 3 akt I Ns 452/17, protokół z otwarcia i ogłoszenia testamentu k. 5 akt I Ns 452/17.

W 2016 roku u spadkodawczyni zdiagnozowano chorobę nowotworową. Wówczas zamieszkała ona u wnioskodawczyni, która sprawowała nad nią opiekę.

W październiku 2016 roku spadkodawczyni odbyła pierwszą wizytę w poradni onkologicznej w C., gdzie leczono ją z powodu miejscowo zaawansowanego mięsaka kończyny dolnej prawej. Spadkodawczyni w okresie od października 2016 roku do września 2017 roku była pod stałą opieką poradni onkologicznej w C., w której odbywała nawet kilka wizyt w miesiącu.

Spadkodawczyni była również hospitalizowana w (...) G., a nadto była objęta opieką zdrowotną w niepublicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej (...) w C..

Spadkodawczyni, ze względu na stan zdrowia, jako zwykłe miejsce pobytu traktowała C.. Spadkodawczyni przez cały proces leczenia, aż do śmierci, mieszkała w nieruchomości wnioskodawczyni i jej rodziny, która sprawowała opiekę nad J. K..

Wnioskodawczyni pojechała na kilka dni swojego miejsca zameldowania – do B., kiedy wiadomo już było, że proces leczenia nie może być kontynuowany.

przyznane, nadto wyjaśnienia wnioskodawczyni M. B. 00:01:43 k. 109, dowód z innych wniosków dowodowych: deklaracja wyboru świadczeniodawcy i oświadczenie pacjenta k. 104 – 105, oświadczenie k. 107 – 108.

Sąd zważył co następuje:

W myśl art. 628 kpc do czynności w postępowaniu spadkowym, które należą do zakresu działania sądów, wyłącznie właściwy jest sąd ostatniego miejsca zwykłego pobytu spadkodawcy, a jeżeli jego miejsca zwykłego pobytu w Polsce nie da się ustalić, sąd miejsca, w którym znajduje się majątek spadkowy lub jego część (sąd spadku). W braku powyższych podstaw sądem spadku jest sąd rejonowy dla m.st. Warszawy.

Mimo, że przepisy ustawy nie zawierają definicji miejsca zwykłego pobytu, to za miejsce zwykłego pobytu spadkodawcy należy uznać miejscowość, w której w ostatnim czasie przed śmiercią znajdował się główny ośrodek życiowy spadkodawcy, w której spadkodawca przebywał przez pewien czas, jednak bez zamiaru stałego pobytu w rozumieniu art. 25 kc. Samo przebywanie w danej miejscowości nie stanowi o zamieszkanii, lecz musi być połączone z zamiarem stałego pobytu, tj. z takim przebywaniem, które ma cechy założenia tam ośrodka swoich osobistych i majątkowych interesów. Powszechnie przyjmuje się, że oba te elementy – fizyczne przebywanie w danej miejscowości (corpus) i zamiar, wola stałego pobytu (animus), muszą występować łącznie.

Z powyższego wynika zatem, że sam fakt zameldowania osoby fizycznej absolutnie nie ma wpływu na właściwość sądu spadku, tym bardziej, że jest to właściwość wyłączna.

W niniejszej sprawie z zaferowanego przez wnioskodawczynię materiału dowodowego, jak również niekwestionowanych przez uczestnika postępowania P. B. (1) wyjaśnień wnioskodawczyni, bezsprzecznie wynika, że spadkodawczyni J. K. z uwagi na chorobę nowotworową przebywała na terenie właściwości Sądu Rejonowego w Człuchowie, a mianowicie w R., z zamiarem stałego pobytu.

Zgodnie z treścią art. 1025 pkt 1 k.c., Sąd na wniosek osoby mającej w tym interes stwierdza nabycie spadku przez spadkobiercę.

W niniejszej sprawie wniosek taki złożyła M. B. (1) będąca spadkobiercą testamentowym, a zatem miała ona legitymację czynną do wystąpienia z niniejszym wnioskiem.

Zgodnie z treścią art. 926 § 1 k.c. powołanie do spadku może wynikać bądź z ustawy, bądź z testamentu. Spadkobranie na podstawie ustawy ma jednak miejsce tylko wówczas, gdy spadkodawca nie powołał spadkobiercy testamentem, bądź gdy żadna z osób powołanych nie chce lub nie może dziedziczyć (por. art. 926 § 2 k.c.).

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawczyni złożyła testament notarialny spadkodawczyni J. K. z dnia 29 maja 2001 roku, w którym powołała ona do całości spadku wnioskodawczynię M. B. (1). Spadkodawczyni sporządziła wyłącznie jeden testament, który nie był kwestionowany przez uczestników postępowania zarówno co do formy, jak i treści.

Wobec powyższego, zasadnym było stwierdzić, że spadek po zmarłej w dniu 15 października 2017 roku J. K., na podstawie testamentu notarialnego z dnia 29 maja 2001 roku nabyła wnioskodawczyni M. B. (1) w całości. W związku z tym, że wnioskodawczyni, po śmierci spadkodawczyni J. K., nie złożyła żadnego oświadczenia w przedmiocie przyjęcia spadku wprost lub z dobrodziejstwem inwentarza czy też oświadczenia o odrzuceniu spadku, Sąd stwierdził, że spadek został nabyty z dobrodziejstwem inwentarza.

Wobec powyższego zasadnym było orzec jak w sentencji wniosku.